

Hondbóltssambandið havt aðalfund:

— Eitt ár við viðgangi og mótgangi

— segði Niels Nattestad, formaður í Hondbóltssambandinum m.a. í frágreiðing síni frá farna ári

— Eitt ár er síðani vit gjördu status seinast. Hetta hefur verið eitt ár við bæði góðum og minni góðum lötum, soleiðis sum flest öll nú einaferð eru. Uppi tað positiva hoyrir, at størsta hondbóltbygd okkara, Vestmanna, endiliga hefur fingið sína ítróttahöll. Hetta fróir okkum öll, og vit siga til-lukku. Neyvan nakað annað land í heiminum er so væl fyri sum vit, tá ið ræður um ítróttarhallir. Tað er so okkara uppgáva at fylla út teir karmar, ið eru.

Nakað av tí minni góða var C-HM í Portugal, sum ikki gekk so væl, sum vit høvdu vónað. Men hetta skulu vit venda aftur til.

Kappingin

Í 1. deild hjá monnunum fingi vit eina sera spennandi kapping, sum ikki varð avgjörd fyrr enn í allarseinasta dystinum. Tað gleðiliga við hesari kapping var eisini tað, at fyrri fyrstu ferð kappaðust trý lið um gullmerkini, og tað gjørdi kappingina ikki minni spennandi. Orsakað av C-HM gjørdist endaspælið ov samantrøgt, og tað var spell, tí júst endamálið hefur vist seg at

vera eitt av hepnastu til-tøkum okkara. Liðini í 1. deild hava leikt 16 ella 18 dystir alt eftir, hvørjum endaspælsbólki tey leiktu í, og tað eru fleiri enn tey leiktu áður, men betri hevði verið, um dystirnir gjørdust upp aftur fleiri. Kundi tú hugsað tær, at liðini í endasplinum, ið hvussu er, leiktu 4 ferðir móti hvørjum øðrum. Fleiri dystur tú leikar, betri verður tú.

Í kvinnudeildini var ikki sami spenningur, men tó tykist tað sum liðini nærkast í styrki, og vit hava tí vónir um, at kappingin hjá kvinnunum kann gerast spennandi aftur.

Tað sum fylst hefur verið á mangan er, at tey yngri liðini hava fingið ov fáar dystir. Hetta hefur kappingarnevndin roynt at tikið til eftirtektar, og í summum deildum hefur tað eydnast væl. Men her renna vit okkum hvørt ár í tann trupulleikan, at fleiri lið verða tikin úr kappingini, áðrenn hon rættiliga er komin í gongd. Bøturnar eru stórar fyri at taka lið úr kappingini, men tað tykist tíværra ikki enn at hava børt um støðuna. Sjálvandi kann tað koma fyri, at felag nýðist at taka lið úr, tí tað ber ikki



til at manna tað, men mær kemur tað fyrri, at hetta ofta er tann fyrsta loysnin, ið roynd verður, istaðin fyrri, at hon var tann allarseinasta. Tey ungu hungra eftir at sleppa at spæla dystir, og tað eiga vit sjálvsagt at stuðla teimum í. Vit eiga somuleiðis at ansa eftir, at dystirnir ikki eru ov ótættir.

HSF hefur eisini skipað fyrri FM fyrri old-boys, old-girls og veteranar. Hetta visti seg at vera eitt sera heppið tiltak, og tað er einki at ivast í, at kappingin er komin fyrri at

verða. Í ár var tað VÍF? sum eftir áheitan skipaði fyrri kappingini, sum varð leikt leygardag og sunnudag. Hevur okkurt felag áhuga fyrri at skipa fyrri næsta ár, so er høvi til at gera vart við seg í dag.

Dómara-spurningurin

er nær tengdur at kappingini. Tað ber ikki til at gjøgnumføra eina kappinguttan dómara. Hetta hefur verið eitt mál, sum tosað hefur verið nógv um

í mong Harrans ár, men vit hava onga loysn funnið enn. Vit hava framvegis trupulleikar at dragast við. Tað verður tí úr at gera hjá nýggju dómara-nevndini. Í ár royndu vit at seta dómaraararnar í kappingarskipanina, men kortini hendi tað ofta, at dómara ikki møttu, og tað er ein óhaldbar støða.

Starvsnevndin hefur skotið upp fyrri núsitandi dómara-nevnd, at sett verða nokur fá dómara-røp (6-7) at døma 1. deildirnar, og at gera tað sama við hinar deildirnar. Á hvørjum ári kann so verða talan um at flyta eitt par upp í hægri ella niður í lægri deild.

Vit eru limir í IHF og eru við í altjóða kappingum. Á norðurlendskum dómara-fundi í januar í ár, har Torbjørn Mikkelsen umboðaði dómara-nevnd HSF's, fingi vit greitt at vita, at vit mugu og skulu gera nakað fyrri at fáa minst eitt dómara-røp, sum IHF kann nýta til altjóða dystir.

Danin Jack Rodil er hann, ið IHF hefur peikað út at hjálpa okkum á mál. Tað verður tí uppgáva dómara-nevndarinnar at taka upp samstarv við Rodil, so at dómara-spurningurin nærkast eini loysn skjótast møguligt.

Í samband við landsdystirnar móti danska U-21 liðnum í september í fjør, buðu vit einum danskum dómara-pari higar. Teir dømdu tveir av dystunum og høvdu ann-

ars fundir við dómara-higani. Teir, ið vóru við, lótu væl at.

Venjaraskeið

Øll felag hava trupulleikar at fáa venjarar, tá ið byrjast skal aftur eftir summarsteðgin. Tí er neyðugt við venjaraskeiðum. Hetta veit nevndin í hondbóltssambandinum, og vit hava roynt og fara framhaldandi at royna at beta um hesi viðurskipti. Men tíværra eru fleiri feløg, sum ikki lástast um vón, tá ið lýst verður við venjaraskeiðum. Ílt er at skilja at so skal vera, og eg loyvi mær at átala hesa líkasælu harðliga. Síðan vit fóru undir skipaða venjarar-útbúgving fyrri góðum tveimum árum síðan, hava verið tvey ungdómsvenjaraskeið og tvey «forkursus», sum tað eitur á danskum. Tey feløg, ið hava verið umboðað: Kyndil við 13 fólki, VÍF við 11, NSÍ við 8, Neistin við 6, St.ÍF við 6, GI við 6, VB við 5, Skála við 4, ÍF við 4 og KÍF við 1.

Á framhaldsskeiðnum, sum var 20.-22. sept. í fjør, vóru 7 (sjei) fólki. Skeiðleiðari var Bjarne Andersen úr Danmark. Sami maður kemur aftur til Føroya í hesi. Framhaldsskeiðið verður í høllini á Hálsl 26.-28. sept. Treytin fyrri at kunna vera við á hesum skeiðnum er, at tú fyrst hefur verið á ung-

